

عنوان مقاله:

اثر تیدپازورون بر باززایی و پراوری به لیمو در محیط کشت B5

محل انتشار:

اولین همایش ملی یافته های نوین در پژوهش های کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فرشته انصاری - گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی واحد میانه دانشگاه آزاد اسلامی میانه ایران

حسن نورافکن - مرکز تحقیقات گیاهان دارویی و محصولات ارگانیک واحد میانه دانشگاه آزاد اسلامی میانه ایران

ناصر محب علی پور - گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی، واحد میانه دانشگاه آزاد اسلامی میانه ایران

خلاصه مقاله:

گیاه به لیمو به علت دارا بودن متابولیت های مختلف در اسانس خود دارای ارزش غذایی، دارویی و اقتصادی فراوان است پراوری مهم ترین مرحله ریزافزایی است و وجود یک دستور کار موفق با ظرفیت بالا، سرعت و کیفیت ریزافزایی را بسیار تحت تاثیر قرار می دهد قطعات گره ی حاوی یک جوانه جانبی به منظور ریزازدیادی نو ساقه ها در محیط کشت گمبورگ B5 حاوی غلظت های مختلف تنظیم کننده رشد تیدپازورون TDZ صفر، 0/25، 0/5 و 1 میلی گرم در لیتر کشت شدند، تمامی محیط های کشت حاوی 1 گرم در لیتر زغال فعال بود نمونه ها به مدت شش هفته در اتاقک رشد نگهداری شدند. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار و سه ریز نمونه در هر تکرار اجرا شد، تجزیه با نرم افزار آماری SAS نسخه 9/1 و مقایسه میانگین ها به روش ازمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد صورت گرفت کمترین میزان از شاخص های درصد ریشه زایی، طول بلندترین شاخساره طول بزرگترین برگ، شاخص کلروفیل، تعداد ریشه و طول بلندترین ریشه در محیط کشت B5 حاوی یک میلی گرم در لیتر TDZ به دست آمد. محیط کشت B5 بدون تنظیم کننده رشد با داشتن بالاترین میزان از شاخص های درصد ریشه زایی، شاخص کلروفیل، طول بلندترین ریشه و همچنین کمترین تعداد برگ نکرزه در بلندترین شاخساره به سایر محیط های کشت برتری داشت.

کلمات کلیدی:

لاتین TDZ، گمبورگ، کشت درون شیشه ای، گیاه دارویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/728356>

